

7695

adattár 806-92.

Ámos Imre

A katalógus készült ahhoz a Tallinnban rendezett kiállításához, amelyet a fasiszta Németország ellen folytatott háboru befejezésének 30. évfordulója alkalmából Ámos Imre grafikus és Georgi Markelov észt szobrász, akik művészetüket a háboru elleni tiltakozásnak szentelték, műveiből rendez a tallinni Művészeti Muzeum és a Damjanich János Muzeum, Szolnok megye és az Észt SzSzK között kialakult baráti kapcsolatok programjaként.

Készült a Damjanich Muzeum xerox- és rotagépén 2.25 A/5 iv terjedelemben, 500 példányban.
Felelős kiadó : Kaposvári Gyula muzeumigazgató

Fasism : õigusetus, vaesus, surm. Fasism. Alandatus, nõlg, külmunud jäsemed, koonduslaagrid, ühis, hauad. Monstrum, kes muudab inimese ebainimlikuks. Monstrum, valgub laiali nagu pilv, mille eest pole pääsu, aimult suurenev hädaoht ja surm. Kes sellele aga üleelas, sellele on mõtetu seda rääkida. Noored jõid need õudused koos emapiimaga. Aga kõige nooremad ? Neile ei sõita, kui rääkida sellest sada, tuhat, million korda. Maapind pole veel paranenud õudushaavadest, maakera on tänaseni nakatatud. Kui haigus jälle kordub, kes peatab ?

Ungari maalikunstnik Imre ÁMOS oli üks sõja ohvritest. Nagu paljusid teisigi leinasid teda lesk, vend ja sõbrad. Hukkus palju kunstnikke, kirjanikke, teadlasi, kellede kaotust paljud rahvad tänaseni tunnevad. Oma kunstiga Imre ÁMOS kerkib esile väheste inimeste seast, kes oma poeetilise, muusikalise, kirjandusliku loominguga olid fasismi vastu algusest peale, kuni oma elu lõpuni. ÁMOS oli maalikunstnik aga raskused, ajapuudus ja läheneva surma tunnetamine rebisid tema käest pintslit. Alates 1938-st aastast kuni 1944-ni järjest rohkem ja rohkem ta teeb tussijoonistusi, karmide joontega valgel paberil ta ehitab üles sümbolise

süsteemi, kus vähimadki detailid süüdistavad fa-
sismi. Tema looming nagu seismograaf näitas kas-
vavat hirmu. Aga kunagi ta oli tagasihoidlik, mõt-
lik inimene, otsis kõikjalt ilu ja headust. Ta
maalis lüürilisi, pastelseid, hõbedalikealisi pil-
te, tundis rõõmu kevadest, lillest, oma muusast :
naisest, kes ka oli maalikunstnik. Aga epohh muu-
tis ÁMOS-i lüürika julmadeks, süüdistavateks sö-
nadeks. Tema örnad naisfiguurid muutusid gorgoo-
nadeks, surmaingliteks. Tema looming muutus kuns-
tidokumendiks fasismi ja sõja vastu.

Ta sündis 1907.a. Ungaris NAGYKÁLLÓ linnas. Ema ju-
tustused, sünnilinna kombed, lapsepõlvemälestused
mõjutasid tema edaspidist loomingut ja piltides
need motiivid sageli kordusid. Onu materjaalse abi-
ga ta sõidab Budapesti, kus alguses astub Tehni-
kaülikooli ja hiljem Kunstiinstituuti. Peale mit-
meid näitusi ja auhindu, milliseid ta sai juba üli-
kooliaastali, 1930-dal aastal ta lõpetab õpingud.
Loomingu algaastail ta tegi pilte, kus oma pulbit-
sevat sisemaailma väljendas realistlike elementi-
dega. Ta kujutas unistavaid, undnägevaid inimesi,
kes äraolevate pilkudega igatsevad oma unelmate
riiki. Esimesel loominguetapil ei olnud piltidel

unelmate figuraalset kujutist, ainult unistavad
poosid, örnad vihjed, figuuride joonistamise laad
näitas nende ekstaasilist olekut. Teisel loomin-
guperioodil ilmusid ka unelmate pildid. Vanade mä-
lestuste kujutised ja kujuteldavad olukorrad. See
stiil, mida nimetatakse "assotsiatiivseks eks -
pressionismiks", kujutab pildil väga õigesti reaals-
sete esemete, motiivide seost assotsiatsioonidega
ja õigesti näitab tegelikkuse ja unistuse vahekor-
da. Paljudel juhtudel ÁMOS kujutab ennast või oma
magavat naist s.o. reaalsel elu, nende kohale aga
örnade kontuurjoontega lendlevaid mälestuskujun-
deid.

Kui üha ilmsimaks muutub sõjaohu ja lihtrahva kan-
natus, siis ÁMOS tunnetab, et peab väljendama
kaasaega. Tema loomingut vaadates mõistame, et te-
gelikult ta ise ei osanud hinnata olukorda nii täp-
selt, kui tema pliiats. Alates 1937. aastast saage-
neb joonistuste hulk tema töödes. Rahutus, lootu-
setus atmosfääris, peritaanliku tussijoonistusega
ta paremini suudab väljendada neid tundeid, mil-
lised kujunesid tema hinges kaasaja müjul. Tal ei
olnud ei aega ega energiat, et oma läbielamusi muu-
ta piltideks. Aga oma suurtes tussijoonistustes ta

loob sellise märksüsteemi, milline muudab tema loomingu ainulaadseks mitte ainult Ungari vaid ka kogu maailma kunsti ulatuses. Tema sümboolsed elemendid moodustavad kaks suurt gruppi. Üks osa omab positiivse suuna : armastus, arusaamine, ilujanu, rahu ja õnnelik loominguline atmosfäär. Teine pool kujutab sõda, mõrva, kuritegusid ja hirmu. Tema piltide konkreetsete motiivid on enamuses pärit isiklikest mälestustest : lapsepõlv, ateljee, korter, kodulinna motiivid ja hiljem mõjutused nendest linnadest, kus ta viibis /Szentendre, Óbuda/. Peale nende on piltidel need koletised, milliseid sünnitas sõjahirm. Väga tihti kujutab ta oma naist kelle liigutusi ja poose võib leida peaaegu igalt pildilt. Samas ka töötav, loov inimene - kunstnik ise, keda kujutab alati autoportreena.

AMOS oli alati vägivalda, ebainimlikkuse ja terrorismi vastane. Oli sellele epohhi vastane, kus need nähtused võisid esineda. Kui rinnalapsi visati vastu seinale ja vanakesi raiuti möögaga, kui pommid hävitasid viljapõlde ja vähestel õnnestua elada loomuliku surmani. Kui inimene, sündinud looma ja ehitama, oskas ainult kõike hävitada, või surra.

" ... millal saabub aeg, kus inimesed ilma vägi-

valla ja mõrvata tõelises armastuses oskavad elada ? Ilma vaenuta, maailma armastades ja juhtides õigele teele eksinud hingi ... " - kirjutab ta oma viimasele päevikuleheküljele 5. aprillil 1944. aastal. AMOS-e kunst kujutab kaasaega mitte ainult joonistuste kaudu. Ta pidas päevikut ja kirjutas luuletusi, milliseid ei avaldanud. Ta tunnetas, et ei jõna ära oodata rahuaega ja kartis, et inimesed unustavad need sünged ja häbiväärsed päevad inimekonna ajaloo. Sellepärast kordab ta piltides ja kirjanduslikus vormis kõike seda, mida tahtis läkitada inimkonnale päranduseks.

Tema sümboolne süsteem kujutab olukorda, kus ei elanud mitte ainult tema, tundes oma lähenevat surma, vaid kus elesid tema sugulased sõbrad ja paljud, paljud teised. Vahest ta kõhkleb, kardab et kaotab usu ellu aga sellistel juhtudel, võttes kokku oma tahtejõu, haarab jälle pliiatsi. Selle faktiga, et ta töötas oma elu viimase minutini, ta tõestas - lõppude lõpuks ta looming jõnab järeltulijateni.

Фашизм: безправие, нищета, смерть. Фашизм. Унижённость, голодание, отморозенные конечности, концлагери, общие могилы. "Монстр", превращающий человека безчеловечным, "Монстр", распрасраняющисься как туча, от которого никуда не убежишь: только усиливающаяся тревога и смерть. Кто пережил это время, тому напрасно всё это рассказать. А молодые из памяти своих матерей всосали с материнским молоком. А самые молодые? Им не хватит рассказать это сто раз, тысячу раз, миллион раз: бдительность! Потому что мир и теперь не исцелялся от ужасных ран, земля и теперь заражёнo. И если снова начинается, кто будет оостановить его?

Венгерский живописец Имре АМОШ был только один из мучеников войны. Его тоже оплакали вдова, брат и друзья, как и других. Погибло много художников, писателей, учёных, потери которых многие народы чувствуют и до сих пор. С помощью своего искусств-

ва Имре АМОШ поднимается среди немногих людей, которые своими поэтическими, музыкальными, риторическими или другими способностями начиная с первого момента были против фашизма до последних минут своей жизни. АМОШ был живописцем, но тяжести, недостаток времени и чувство приближающей смерти вырвали из его руки кисть. Начиная с 1938-ого года до 1944-ого года всё больше и больше он сделает рисунки с тушью, и из строгих линий на белом бумаге построит эту символическую систему, в которой самые маленькие детали обвиняют фашизм. Его искусство как сейсмограф показывал растущий страх. Ведь когда-то он был кротким, мечтающим человеком, он искал везде красоту и доброту. Он писал лирические, серебристо блестящие картины в пастельном тоне, радовался весне, цветку и своей музе: женою, которая тоже живописец. Но эпоха из лирических слов АМОШ-а сделала твёрдые, обвиняющие слова, а его кроткие женские фигуры стали горгонами, и ангелами смерти.

А его творчество таким образом стало художественным документом против фашизма и войны.

Имре АМОШ родился в 1907-ом году в Венгрии, в городе Надькало. Сказки своей матери, обычаи своего города, картины детства сопровождают его до конца жизни, и на его будущих произведениях они часто появляются. С материальной поддержкой своей дяди он едет в Будапешт, где сперва поступает в Технический Университет, а потом в Художественный Институт. После нескольких выставок и призов, которые он получил ещё во время студенческих лет, в 1930-ом году он закончит свою учёбу. В раннем периоде своего творчества он сделал картины, где он выразил свой душевный мир с помощью реальных элементов. Он писал сновидцев, мечтательниц, которые со своими далеко смотревыми взглядами тоскуют из современности по земле своих мечт. Фигуры грёз не были рисованы на картине в этом первом периоде творчества АМОШ-а, только

мечтающие, наблюдающие позы, робкие жесты, рисунки тел сделали ссылку на их экстатическое положение. Во втором периоде творчества АМОШ-а грёзы появились тоже: при-видения старых полинявших воспоминаний памяти и вообразимых ситуаций. Этот стиль, который называется стилем "ассоциативный экспрессионизм", - вместе с конкретными предметами и мотивами изображает и ассоциированную картину так, что каждая картина реально и верно покажет связи между мечту и действительности. В большинстве случаев АМОШ изображает себя или свою спящую жену, выражая с этой реальную жизнь, а на это пишет с мягкими контурами и линиями порящее воспоминание памяти.

Когда усиливается опасность войны и станет всё ясным тяжесть человека, тогда АМОШ чувствует, что он должен выразить современность. Из его сочинений узнаём: в действительности он сам не способен так быстро оценивать события, как быстро реагирует его карандаш. Начиная с 1937-

ого года среди его работ всё больше и больше появляется рисунок. В беспокойной, ненадёжной атмосфере с пуританской твёрдостью тушью он лучше имеет выразить те грёзы, которые оформились в его душе под влиянием эпохи. У него нету ни времени ни энергии, чтобы его переживания стали-бы картинами. Но в своих больших рисунках с тушью он создаёт такую систему знаков, которые сделают его творчество единственным не только в венгерском, но и в мировом искусстве. Элементы его символической системы принадлежат к двум большим группам. Одна часть из этих имеет позитивное содержание - и покажет любовь, понимание, желание красоты, за мир и спокойную творческую работу АМОШ-а. На другой стороне находятся мотивы, которые отражают войну, убийство, злые поступки и страх. Конкретные мотивы его картин в частности состоятся из грёз своей памяти, из предметов своего детства, ателье, жилой комнаты, и из мотивов разных городов: в первой

очереди из мотивов родного города, а позже тех городов, которых он узнал / Сентендре, Обуда /. Кроме этих, из тех чудовищ, которые рождались из грёз и которые конкретно обозначали войну. Постоянная фигура его картин жена, черты и жесты которой рисует он почти на всякую картину. И с рядом этих работающих, создательный человек: сам художник, фигуру которую он всегда рисует автопортретом.

АМОШ был против всяких принуждений, анитчеловечности, и террора. И против эпохи, где всё это было возможно. Когда грудных ребёнок бросали на стену и стариков рубили с мечом. Когда Бомбы уничтожили урожай и когда очень малые получили естетственные похороны. Когда человек, родившийся творить и строить, умел только уничтожить всё или умереть. "...когда достанет человек те времена, когда без насилия и убийства в истинной любви умеет жить? Без вражды, любя мир и направляя на правильный путь заблудающих душ..." - пишет он в своей

последней записке дневника в 5-ого апреля 1944-ого года. Целое искусство АМОШ-а свидетельствует об эпохе. Потому что он изображал эпоху не только в своих рисунках, но и в своём дневнике и в своих тайно написанных стихотворениях. Он чувствовал, что не дожждётся мир, и боялся того, что люди забывают об этих тёмных и стыдных днях истории человечества. Поэтому повторят он и на картинах и в письменной форме всё, что он хотел передать человечеству в наследство.

Его символическая система отражает положение, в котором жил не только он,кто хорошо чувствовал свой смерть, но и в котором жили его родсвенники, друзья и многие-многое другие. Иногда он станет неуверенным. Боятся, что он потеряет надежду в жизни. Но в таких случаях стиснет зубы, и снова хватает за карандаш. С тем фактом, что он творил до последнего момента своей жизни, он доказывал: наконец его произведения дойдут до потомства.

Fasizmus : jogtalanság, nyomor, halál. Fasizmus. Megalázottság, éhezés, lefagyott lábujjak, KZ lágeres, tömegsirok. Embert embertelenné aljasító szörny, amely gomba-felhőként terjed, amely elől nem menekülhetsz, csak a növekvő vélelem van és a halál. Aki átélte, túlélte, annak felesleges beszélni róla. A fiatalabbak pedig a gyűlöletet anyáik emlékeiből az anyatejjel szívták magukba. A legifjabbaknak pedig nem elég elmondani százszor, ezerszer, milliószer, hogy : vigyázzanak ! A világ ma sem gyógyult ki ótvaras sebeiből, ma is fertőzött földünk teste. S ha újra elindul, ki állíthatja meg ?

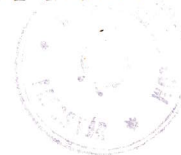
Ámos Imre festőművész csak egy volt a háboru mártirjai között. Őt is siratta özvegy, testvér, barát - mint annyi más. Művészek, tudósok, írók, költők pusztultak, s a fájó veszteséget több nemzet érzi mai napig. Ámos Imrét azonban azok közé a kevesek közé emeli művészete, akik költői, zenei, szónoki vagy egyéb adottságaikkal élve a fasizmus első pillanatától életük utolsó sóhajáig demonstráltak ellene. Festő volt, de a nyomor, a lázasan hajszóló időhiány, halálának biztos tudata kivette kezéből az ecsetet. 1938-tól 1944-ig egyre több

toll- és tusrajzot készít, biztos vonalakból építve fel a fehér papírra azt a szimbólumrendszert, amelynek minden részecskéje a fasizmust, a háborút vádolja. Végig élte és művészetében szeizmográfként jelezte milliók növekvő félelmét, rettegését. Pedig valamikor szelid, álmodó fiatalember volt: a szépet és a jót kereste mindenben. Ezüstösen csillogó felületű, pasztell-színvilágu lírai képeket festett, s örült a tavasznak, a nyíló virágnak, s imádott muzsájának, szintén művész feleségének. A kor tette Ámos lírai szavait keményen vádlóvá, változtatta szelid nőalakjait lángot fújó, gorgóhaju halálangyalokká. Művészete így a fasizmus, a háború művészi dokumentuma lett.

1907-ben született Magyarországon, egy nyírségi városban: Nagykállóban. Édesanyja meséi, a falu szokásai, a gyermekkori környezet képe élete végéig elkísérik, motivumaikkal itt-ott visszatérnek képein. Nagybátyja támogatásával Budapestre megy, ahol először a Műszaki Egyetemre, majd a Képzőművészeti Főiskolára iratkozik. 1930-ban végzi tanulmányait, több kiállítással, díjjal a hátmögött. Művészete korai szakaszában azokat az emlékképekből, asszociációkból ötvözött, reális elemekkel kifejezett, de realitáson túli tartalmakat

közvetítette, amelyekkel benső világa telítve volt. Álomlátókat, álmodó asszonyokat, a jelenből megszűnő pillantással vágyaik földjére kívánczókat festett. Az alakok látomása nem volt jelen Ámos első művészi periódusában, csak merengő, figyelő testtartásuk, tétova mozdulataik, testük rajza utalt révült állapotukra. Ámos második festői korszakában már megjelennek a látomások maguk is, régi megfakult emlékek, képzelt jelenetek vizói. "Asszociatív expresszionizmus"nak nevezett stílusa az emlék-idéző tárgyak, motívumok mellé jeleníti meg az asszociált képet is, minden festményén reális, valóság-hű vizualitással mutatva be az álom és valóság közötti összefüggést. Legtöbb esetben például saját vagy felesége alvó alakját festi meg, érzékeltetve a valóság testiségét, súlyát, s rá puha konturvonalakkal, szinte libegve az emlékképet.

Ahogy növekszik a háborús feszültség, egyre kézzelfoghatóbbá lesz a kisember nyomora, úgy kényszerül Ámos egyre inkább régmúlt, idők ringató emlékei helyett a jelenre figyelni. Írásaiból kitűnik: valójában maga sem képes olyan gyorsan kontrollálni az eseményeket, amilyen gyorsan ceruzája reagál. 1937-től sűrűsödnek munkái között a rajzok.

Az ideges, bizonytalan légkörben jobban tudja kifejezni a tus puritán keménységével a benne dülő, a jelen hatására burjánzó látomásokat. Sem ideje, sem energiája, nincs kívánni, hogy inspirációi képpé érjenek. Nagyméretű tusrajzain azonban olyan jelrendszert alakít ki, amely utolsó éveinek művészetét egyedülállóvá teszi nemcsak a magyar, de az egyetemes képzőművészetben is. Szimbólumrendszerének elemei két nagy csoportba sorolhatók. Egy részük pozitív tartalmu, illetve jelentésű - s Ámos szépség, béke, nyugodt alkotó munka, szeretet, megértés utáni vágyát tükrözik. Ellentétben a háborút, gyilkolást, gonosz erőket, rettegést tükröző-hordozó motivumcsoporttal. A konkrét képi motívumok részben multjának emlékeiből, gyermekkorának, műtermének, szobájának tárgyaiból, szülőfaluját, majd később megismert városokat : Szentendrét, Óbudát, idéző motívumokból, s látomásaiból született szörnyalakokból, konkrét háborút jelölő elemkből áll össze. Emellett állandó alakja képeinek felesége, aki-nek vonásait, mozdulatait bele-beleszövi rajzai szimbólumrendszerébe. S mellette a munkás, alkotó ember : az, önarcképi jellegzetességgel fogalmazott festő maga.

Ámost mindenfajta kényszer, emberellenesség, terror, aljasság együttesen érintette. Maga a fasizmus, az emberek elállatiasodása. A kor, amelyben mindaz megtörténhetett, amelynek tanuja volt. Amikor csecsszopókat csapdostak a falhoz, s öregeket hánytak kardélre. Amikor bombák söpörték végig az új kenyér ígéretével aranyló földeket, s egyre kevesebbeknek jutott méltó végtisztesség. Amikor az alkotni, építeni született, Ember csak pusztítani vagy pusztulni tudott. " ... Mikor ér el az ember odáig, hogy erőszak és gyilkolás nélkül, igazi szeretetben élhessen egymás mellett ? Gyűlölködés nélkül, megbecsülve a békét szeretőket és jó utra térítve a rossz befolyástól eltévelyedett lelkeket." - írja 1944. április 5-én, utolsó naplójegyzetében. Ámos művészete teljességében tanuskodik a korról, a szinte megfogalmazhatatlan iszonyatról. Nemcsak rajzaiban őrizte meg az utókor számára ezt az időszakot, de naplójában, s titkolt, hagyatékában csak nemrégiben megtalált verseiben is. Érezte, hogy a békét ő már nem éri meg, s félt, hogy a világ elfelejti majd, történelmének legsötétebb, szégyentelibb napjait. S ha gyorsan felejt, újra fel támadhat, észrevétlen újra fertőzhet a fasizmus vírusa. Ezért ismételte szóban, képben, fordította

művészetre lázas segítséggel mindazt, amit örökül hagyni kívánt.

Ámos szimbólumrendszere teljes egészében tükrözi azt a lelki állapotot, amelyben nemcsak a maga megsejtette halálának, de sorstársainak, szeretteinek, s a háboruba sodort emberiség pusztulásának tudatában élt. Néha meginog, fél, hogy nem tudja megtartani hitét, reményét, de újra összeszorítja fogát, és ceruzát ragad. Pusztán azzal, hogy utolsó erejéig alkotott, bizonyította hitét : végül is rajzai mementóként eljutnak egy későbbi kor boldogabb szülőtteihez.

Dr. Egri Mária

TÖÖDE NIMEKIRI
A KIÁLLITOTT MŰVEK JEGYZÉKE
СПИСОК ВЫСТАВЛЕННЫХ РАБОТ

LEIN III. - GYÁSZ III. - ТРАУР 3.

Karton, vegyes technika, 31x29 cm

J.j.l. Ámos; DM ltsz.: 69.23.1.

TSIRKUS - CIRKUSZ - ЦИРК

Karton, vegyes technika, 28,5x41,3 cm

J.j.l. Ámos; DM ltsz.: 69.24.1.

UKRAINA MÁLESTUSED - UKRAJNAI EMLÉK - УКРАИНСКОЕ
ВОСПОМИНАНИЕ

Karton, tus, 30x25 cm

J.j.l. Ámos I. 1943. DM ltsz.: 69.25.1.

LEIN II. - GYÁSZ II. - ТРАУР 2.

Karton, tus, 38,5x30,5 cm

J.j.l. Ámos I. 1943. DM ltsz.: 69.27.1.

PORTREE - PORTRÉ 1943. - ПОРТРЕТ

Karton, toll, 35,5x28,5 cm

J.j.l. Ámos I. 1943. DM ltsz.: 69.28.1.

MÁLESTUS - EMLÉKEZÉS 1941. - ВОСПОМИНАНИЕ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1940. DM ltsz.: 69.29.1.

LEIN I. - GYÁSZ I. 1941. - ТРАУР 1.

Karton, tus, 60x47 cm

J.b.l. Ámos 1941. DM ltsz.: 69.30.1.

LIIVAKELL - HOMOKÓRA 1939. - ПЕСОЧНЫЕ ЧАСЫ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1939. DM ltsz.: 69.31.1.

KUUKIIRED - HOLDSUGÁR 1941. - ЛУЧИ ЛУНЫ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1941. DM ltsz.: 69.32.1.

PÖLEV KELL - ÉGŐ ÓRA I. 1941. - ГОРЯЩИЕ ЧАСЫ 1.

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1941. DM ltsz.: 69.33.1.

PÖLEV KELL - ÉGŐ ÓRA II. 1939. - ГОРЯЩИЕ ЧАСЫ 2.

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos 1939. DM ltsz.: 69.34.1.

SÖDA I. - HÁBORU I. 1940. - ВОЙНА 1.

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1940. DM ltsz.: 69.35.1.

AUTOPOSTREE HÁLLIGA - ÖNARCKÉP BÖLCSŐVEL 1940. - АВТО-

ПОРТРЕТ С КОЛЫБЕЛЁЙ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1940. DM ltsz.: 69.36.1.

NUGA LEHEGA - KÉS LEVÉLLEL - НОЖ С ЛИСТОМ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos DM ltsz.: 69.37.1.

OHVER - ÁLDOZAT 1943. - ЖЕРТВА

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos 943. DM ltsz.: 69.38.1.

MAALIKUNSTNIK - A FESTŐ 1941. - ЖИВОПИСЕЦ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos 1941. DM ltsz.: 69.39.1.

AUTOPOSTREE PALITUS - KAVÁTOS ÖNARCKÉP 1942. - АВТО-
ПОРТРЕТ В ПАЛЬТО

Karton, tus, 60x47 cm

J.b.l. Ámos I. 1942. DM ltsz.: 69.40.1.

SAATUS - SORS - СУДЬБА

Karton, tus, 60x47 cm

J.nélk. DM ltsz.: 69.41.1.

VIHM - ESŐ 1939. - ДОЖДЬ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1939. DM ltsz.: 69.42.1.

KARJUS - PÁSZTOR - ПАСТУХ

Karton, tus, 60x47 cm

J.b.l. Ámos I. DM ltsz.: 69.43.1.

TOETUJA - KÖNYÖKLŐ 1941. - ОБЛОКОТИВШИЙ

Karton, tus, fehér tempera 60x47 cm

J.b.l. Ámos I. 1941. DM ltsz.: 69.44.1.

MÁLESTUS - EMLÉK - ПАМЯТЬ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos DM ltsz.: 69.45.1.

PÖLEV OHVER - ÉGŐ ÁLDOZAT 1939. - ГОРЯЩАЯ ЖЕРТВА

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos 1939. DM ltsz.: 69.46.1.

ÜLESTÖUSMINE - FELTÁMADÁS 1940. - ВОСКРЕСЕНИЕ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1940. DM ltsz.: 69.47.1.

MONSTRUM - A SZÖRNY 1943 - МОИСТР

Karton, tus, 60x47 cm

J.b.l. Ámos I. 1943. DM ltsz.: 69.48.1.

TÁI - A TETÜ 1943. - ВОШЬ

Karton, tus, 60x47 cm

J.j.l. Ámos I. 1943. DM ltsz.: 69.49.1.

INGEL - ANGYAL - АНГЕЛ

Karton, vegyes technika, 42x31,5 cm

J.nélk. DM ltsz.: 69.50.1.

PIDU - ÜNNEP - ПРАЗДНИК

Karton, tus, 36x30 cm

J.j.l. Ámos I. DM ltsz.: 69.26.1.

Chino
1941

ILLUSTRATIOON

ILLUSZTRÁCIÓK

ИЛЛЮСТРАЦИИ

TŰI - A TETŰ - ВОШЬ	
/ESIKAANEL - A BORITÓN - НА ОБЛОЖКЕ /	
TOETUJA - KÖNYÖKLŐ - ОБЛОКОТИВШИЙ	6.
KARJUS - PÁSZTOR - ПАСТУХ	14.
SAATUS - SORS - СУДЬБА	25.
AUTOPORTREE HĒLLIGA - ÖNARSKÉP BÖLCSÓVEL - АВТОПОРТРЕТ С КОЛЫБЕЛЁЙ	26.
MAALIKUNSTNIK - A FESTŐ - ЖИВОПИСЕЦ	27.
OHVER - ÁLDOZAT - ЖЕРТВА	28.
NUGA LEHEGA - KÉS LEVÉLLEL - НОЖ С ЛИСТОМ	29.
PÖLEV KELL II. - ÉGŐ ÓRA II. - ГОРЯЩИЕ ЧАСЫ	30.
VIHM - ESŐ - ДОЖДЬ	31.
MONSTRUM - A SZÖRNY - МОНОСТР	32.
PÖLEV OHVER - ÉGŐ ÁLDOZAT - ГОРЯЩАЯ ЖЕРТВА	33.
LEIN II. - GYÁSZ II. - ТРАУР	34.
MÁLESTUS - EMLÉK - ПАМЯТЬ	35.

